

Helsingin kaupungin päättäjille 28.1.2026

Käsityöopetuksen heikentäminen lisää eriarvoisuutta ja vaarantaa opetussuunnitelman tavoitteet

Helsingin kaupunki on esittämässä peruskoulujen tuntijaon yhtenäistämistä oppilaiden yhdenvertaisuuden nimissä (HS 20.1.2026). Ehdotuksessa merkittävin muutos kohdistuu käsityön opetukseen: 3.–4. luokilla käsityötä olisi kaksi tuntia viikossa, mutta 5.–6. luokilla vain yksi tunti viikossa. Tämä muutos on pedagogisesti kestämaton ja ristiriidassa perusopetuksen opetussuunnitelman tavoitteiden kanssa.

Käsityö on luonteeltaan oppiaine, jota ei voida toteuttaa yhden oppitunnin jaksoissa. Opetus edellyttää kaksoistunteja, jolloin yhden viikkotunnin malli johtaa väistämättä siihen, että käsityötä opetetaan vain puolen vuoden jaksoissa. Tämä tarkoittaa, että koulua vaihtava oppilas voi jäädä kokonaan ilman käsityön opetusta lukuvuoden aikana. Näin ollen ehdotus ei lisää yhdenvertaisuutta, vaan pikemminkin syventää sitä eriarvoisuutta, jota sillä väitetään poistettavan.

Käsityö tukee lapsen kokonaisvaltaista kehitystä: motorisia taitoja, loogista ajattelua, luovaa ongelmanratkaisua sekä vuorovaikutus- ja ryhmätyötaitoja. Pitkäkestoinen työskentely kehittää sinnikkyyttä, projektinhallintaa ja itsearviointia sekä vahvistaa minäpystyvyyttä ja onnistumisen kokemuksia. Käsityö tukee myös oppilaiden hyvinvointia ja mielenterveyttä koulupäivän aikana sekä opettaa arjessa selviytymisen taitoja, ekologista osaamista, materiaalien huoltamista ja korjaamista sekä taloudellisuutta – taitoja, joille tulevaisuudessa on entistä suurempi tarve.

Perusopetuksen opetussuunnitelman perusteissa käsityön tavoitteet 5. ja 6. luokalla korostavat nimenomaan **pitkäjänteistä käsityöprosessia**, oman toiminnan ja taitojen arviointia sekä monipuolista materiaalien, työmenetelmien, välineiden ja laitteiden turvallista käyttöä. Näitä tavoitteita ei ole mahdollista saavuttaa yhden viikkotunnin opetuksella. Oppilaalle ei jää aikaa syventää osaamistaan, soveltaa oppimaansa tai kehittää taitojaan tavoitteiden edellyttämällä tavalla.

Käsityö on oppiaine, jossa taidot rakentuvat vuosien aikana. Suuret katkokset vuosiluokkien 3.–6. välillä heijastuvat suoraan yläkoulun käsityön opiskeluun ja edelleen toiselle asteelle. Kun perustaidot jäävät puutteellisiksi, lukiodiplomin suorittaminen muuttuu monille epätodennäköiseksi ja kädentaitojen puute muodostuu todelliseksi ongelmaksi jatko-opinnoissa ja työelämässä.

Leikkaukset osuvat erityisesti niihin oppilaisiin, joille toiminnallinen, konkreettinen ja kehollinen oppiminen on vahvuus. Tämä korostaa akateemisia

arvoja oppilaiden hyvinvoinnin kustannuksella, lisää eriarvoisuutta ja kaventaa tosiasiallista jatko-opintokelpoisuutta.

Käsityön opetus toteuttaa perusopetuksen ydintehtävää yhdistämällä tiedollisen oppimisen, käytännön osaamisen ja vastuullisen toiminnan kokonaisuudeksi, jota ei voida korvata muilla oppiaineilla. Päätös, joka heikentää käsityön opetusta, ei vie helsinkiläisiltä oppilailta ainoastaan oppimisen mielekkyyttä, vaan myös keskeisiä tulevaisuuden taitoja.

Tähän leikkaustoimeen yhteiskunnallamme ei ole varaa.

Minna Hankala-Vuorinen, puheenjohtaja

Timo Saarinen, puheenjohtaja

Käsityöopettajien Liitto Slöjdläraryöbundet ry.

Teknisten Aineiden Opettajat TAO r.y.